

Myšlienky na február 2022

1. „Viera je predovšetkým osobným primknutím sa človeka k Bohu; súčasne a neoddeliteľne je slobodným súhlasom s celou pravdou, ktorú Boh zjavil.“ (KKC 150)
2. „Každý život je omšou a každá duša je hostiou.“ (Marta Robinsonová)
3. „Svätosť je stretnutie tvojej slabosti so silou milosti.“ (pápež František)
4. „Láska k Bohu sa nemeria počtom dobrých skutkov, ale ochotou dať všetko.“ (Jozef Porubčan)
5. „Dôverujte Pánovi a usilujte sa vniknúť do jeho plánov s akceptovaním, že jeho spása k nám môže prísť inými spôsobmi, než by sme očakávali.“ (pápež František)
6. „Keby sa dali napraviť všetky zlé rozhodnutia, ... Môžete to urobiť. Jedno dobré rozhodnutie pre večnosť vynahradí tisíc zlých na tejto zemi. Voľba je len na vás.“ (Max Lucado)
7. Duchovnú zrelosť nedosahuje ten, kto sa z času na čas môže pochváliť nejakým víťazstvom, ale ten, kto dokáže premôcť svoju slabosť a kto kvôli nej nerezignuje. (sv. Terézia od Dieťaťa Ježiš)
8. „Ticho dáva vzniknúť pokoju a s pokojom prichádza bezpečie.“ (východoafrické príslovie)
9. „Šťastný je ten, kto má priateľov a smie byť priateľom iných.“ (Adalbert Ludwig Balling)
10. „Láska nie je čosi, čo sa dá naučiť, a predsa nie je nič dôležitejšie, ako sa jej učiť.“ (sv. Ján Pavol II.)
11. „Rob to, čo dokážeš, a modli sa za to, čo nedokážeš, a Boh dá, aby si to dokázal.“ (sv. Augustín)
12. „Ruženec je pohľad na Pannu Máriu, ktorý sa modlením rozširuje.“ (sv. Ján Pavol II.)
13. „Vždy, keď sa na niekoho usmievaš, je to skutok lásky. Je obdarovaním niekoho iného nádhernou vecou.“ (Matka Tereza)
14. „Boh vo svojej milosti nikdy nekoná bez nášho súhlasu. Pôsobí mocne, ale nie preto, aby nútil alebo zaväzoval, ale aby

pritiahol srdce, nie preto, aby donucoval, ale aby miloval našu slobodu. (sv. František Saleský)

15. „To, čo premieňa bolesť, je láska.“ (pápež František)
16. „Pravda je láska, musí zvíťaziť nad klamstvom a nenávisťou.“ (Václav Havel)
17. „Aj vy máte a budete mať svoj kríž... premeňte ho na lásku. Toto je múdrosť, ktorá osvetľuje život.“ (sv. Ján Pavol II.)
18. „Boh nás volá, aby sme sa k nemu pozdvihli výťahom lásky, a nie vystupovali po namáhavých schodoch strachu.“ (sv. Terézia z Lisieux)
19. „Ak nejaká cesta zaručene vedie do večného nebeského kráľovstva, tak je to určite utrpenie, ktoré trepezlivo znášame.“ (Sv. Koleta z Corbie)
20. „Pokušenie je nevyhnutné, aby sme si uvedomili, že nie sme ničím.“ (sv. Josemaría Escriva)
21. „Nie každý z nás dokáže robiť obrovské veci, ale každý dokáže robiť malé veci s obrovskou láskou.“ (sv. Matka Tereza)
22. „Majte trepezlivosť so všetkým, ale najviac majte trepezlivosť so sebou samým. Nestrácajte odvahu, keď premýšľate nad svojimi nedokonalosťami, ale čím skôr sa odhodlajte ich napraviť. Táto úloha prichádza s každým novým dňom.“ (sv. František Saleský)
23. „Najväčšou dokonalosťou človeka je spoznávať svoje nedokonalosti.“ (sv. Augustín)
24. „Veľká láska dokáže malé veci premieňať na veľké. Iba láska dáva našim skutkom hodnotu.“ (sv. Faustína)
25. Láska nesmie spočívať v citoch, ale musí sa prejavovať v skutkoch. (sv. Terézia z Lisieux)
26. „Pán má rád ľudí na ceste a nie tých, ktorí si myslia, že už sú v cieľi.“ (Tomáš Halík)
27. „Boh, náš Otec, urobil všetko závislé od našej viery. Ten, kto má vieru, má všetko; kto nemá vieru, nemá nič.“ (Martin Luther)
28. „Boh nemá radosť zo skutkov, ktoré konáme z donútenia alebo pre vlastné uspokojenie; preto všetko konajme z lásky a slobodne alebo redšej nekonajme nič.“ (Mary Ward)

Akcia 365

č. 194

Február 2022

Milí priatelia!

Írsky biskup Paul Dempsey na jednom diskusnom fóre položil otázku: „Ako môže prekvitať misia Cirkvi v našej krajine, keď povest' Cirkvi bola zničená škandálmi a väčšina veriacich, hoci sú pokrstení, nepraktizujú náboženstvo a nepriamo dávajú najavo, že nespádajú do väčšinového katolíckeho modelu? Na veľa otázok nevieme nájsť odpovede. Vnímame skôr zranenú Cirkev, so zraneným poriadkom, jej zranené duše alebo srdcia. Tento fakt nás vedie k tomu, aby sme klopli na dvere milosrdenstva Ježiša Krista.“ Cirkev je po bitke poľnou nemocnicou, pripomína pápež František. Jeho obraz Cirkvi vyzýva k radikálnej zmene v našom cirkevnom živote. Pozýva veriacich, aby vystúpili zo svojich komfortných zón pohodlia smerom k dnešnému bojovému poľu. Zlá nášho sveta nesmú byť ospravedlnením pre znižovanie našej angažovanosti a horlivosti.

Potreba novej evanjelizácie

Svätý Otec František sa vo vianočnom príhovore k zamestnancom Rímskej kúrie v roku 2019 odvážne vyjadril, že kresťanstvo v tomto Západnom svete zmizlo. Už nejestvuje. V príhovore ďalej vysvetľoval, že ľudia, ktorí ešte neprijali posolstvo evanjelia, nežijú len v misijnom svete, mimo Európy, ale aktuálne žijú všade. Žijú na rozsiahlych mestských sídliskách, v nových štvrtiach, pri plánovaní ktorých sa vôbec nemyslelo na to, aby sa tam projektovali kostoly. Cirkev vo veľkých mestách potrebuje pre orientáciu iné pastoračné „mapy“ a iné paradigmy, aby mohla druhým pomôcť vidieť a skúsiť to, ako viera myslí a čo dáva. Potrebujeme zmenu pastoračného zmysľania. Viera, najmä v Európe, ale aj vo veľkej časti svetového Západu, už nie je evidentným predpokladom spoločenského života. V skutočnosti je viera odmietaná, zosmiešňovaná, marginalizovaná. Čoraz viac je zrejmé, že potrebujeme novú evanjelizáciu alebo reevanjelizáciu. Situácia odkresťančenia volá veriacich k radikálnej zmene v cirkevnom živote. Očami viery stále môžeme vidieť svetlo, ktoré Duch Svätý vždy vyžaruje uprostred tmy, pričom nezabúdajme, že „kde sa rozmnožil hriech, tam sa ešte viac rozhojnila milosť“ (Rim 5, 20). Dnešná viera stojí pred výzvou rozlíšiť, ako môže víno pochádzať z vody a ako môže pšenica rásť v poli uprostred kúkol'a. Jedna z odpovedí na opakovane kladené otázky je synodálna cesta Cirkvi. Ak sa chce Cirkev stať misijnou Cirkvou, potom musí byť synodálnou Cirkvou, pretože synodalita nie je len metodologická voľba, ale spôsob bytia Cirkvi.

Synodalita ako metóda, ale aj ako cesta

Medzinárodná teologická komisia vo svojom dokumente *Synodalita v živote a poslaní Cirkvi* o tejto ceste hovorí, že „jej uskutočnenie je nevyhnutným predpokladom novej misijnej energie“. Dokument zdôrazňuje, aby sa v Cirkvi prežívala v službe misie, do ktorej sa zapojí celý Boží ľud. Doposiaľ sme evanjelizačnú prácu videli ako úsilie kléru. V neľahkej situácii, v akej sa Cirkev ocitla, keď sa radikálne znížili duchovné povolania a zvýšili sa komunikačné možnosti veriacich, chce dať do popredia Boží ľud. On je tu preto, aby evanjelizoval. Každý pokrstený je povolaný stať sa protagonistom misie. Všetci sme učeníkmi misionárov. Ako to robiť? Je potrebné poznať vlastné sily. V synodálnom mechanizme je nutné aktivizovať služby a charizmy, ktoré charakterizujú pokrstených ľudí a v načúvaní Duchu rozoznávajú nové cesty evanjelizácie. Synodalita je osobitný štýl, ktorý kvalifikuje život a poslanie Cirkvi. Doposiaľ sme poznávali Cirkev cez jej hierarchicko-učiteľský model života. Synodálny model, ktorý je vlastný najmä Pravoslávnej cirkvi, vyjadruje jej povahu ako putujúceho a zhromažďujúceho sa Božieho ľudu. V roku 2018 sa v Ríme konala Synoda o mládeži. Jej záverečný dokument hovorí o „misijnej synodalite“, ktorú vidí ako kľúč k evanjelizácii. Synodálni otcovia vtedy uviedli, že „synodalita je metóda, ktorou môže Cirkev riešiť staré i nové výzvy, zhromažďovať sa a uvádzať do dialógu viery dary všetkých svojich členov, počnúc mladými“ (*Christus Vivit*, 144) i v aktuálnej spoločnosti.

Cieľ procesu

Cieľom synodálneho procesu je ohlasovať evanjelium v danom kontexte. Ohlasovať, ale tak, aby sme čelili osobitným výzvam ľudí žijúcich na tomto konkrétnom mieste. Ohlasovanie sa preto bude konať na rôznych miestach rôznym spôsobom. Pre synodálnu Cirkev je teda zásadné skúmať znamenia čias. Svätý Otec hovorí, že „každý kresťan a každé spoločenstvo musí rozoznať cestu, ktorú mu Pán ukazuje, ale od nás sa žiada, aby sme poslúchli jeho výzvu a aby sme dosiahli (existenciálne) periférie, ktoré potrebujú svetlo sveta. *Evanjelium*“. Rafael Luciani hovorí, že sociokultúrna, ekonomická a cirkevná oblasť „prechádzajú systémovou krízou. Tá nesúvisí len s tým, či je ich organizácia a administratívne fungovanie v poriadku, ale s kolapsom paradigiem spoločnosti a náboženstva, na ktorých sú založené. Konkrétne na Západe existuje štrukturálna kríza v spôsobe odovzdávania kresťanstva, kríza, ktorú často do hĺbky nepozná ani cirkevná inštitúcia.“ „Ako bratia a sestry,“ hovorí pápež František, je „dôležité nekráčať sám, ale vzájomne sa opierať jeden o druhého, najmä pod vedením biskupov a múdreho a realistického rozlišovania“. „Synoda, aj keď ide o biskupský orgán, neexistuje oddelene od ostatných veriacich. Naopak, je nástrojom na vyjadrenie hlasu celého Božieho ľudu, konkrétne prostredníctvom biskupov, ktorých Boh ustanovil ako „pravých strážcov, vykladačov a svedkov viery celej Cirkvi“.

Leták pripravili

Katarína Triščová: katarinatriscova333@gmail.com

Letícia Dirbáková, CJ: leticia.cj@gmail.com

Milan Hudaček, SJ: m.hudacek@gmail.com